

Ζαφαράνα Κεφαλληνίως, διὰ προτροπῆς τοῦ κυρ Ἰωάννου Ἀναστασίου Σβορώνου, τοῦ λεγομένου Ἀρσένη ἤδη δὲ ἐπιθεωρηθεῖσα ἀκριβῶς καὶ πολλαχοῦ ὡς οἶόν τε τὴν φράσιν ἐπιδιορθωθείσα προσέτι καὶ ἐπαυξηθεῖσα ἐκ τῆς δευτέρας τοῦ Ἰταλικοῦ ἐκδόσεως, τύποις ἐξεδόθη δι' ἐξόδων καὶ δαπάνης ἀδράς ἀνωνύμου τινὸς φιλογενοῦς, καὶ τῶν κυρίων Ἀναστασίου Σβορώνου, Στελίου Κρασαῖ, καὶ Βασιλείου Καλιγᾶ τοῦ Σοφριανοῦ, εἰς κοινήν τοῦ γένους ὠφέλειαν, ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφείῳ, ἔτει 1803. εἰς 4^{ον}.

(350) — Περὶ ἑλλείψεως τῶν παραλειπομένων φωνῶν, παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν Ποιητῶν, καὶ τῶν καταλογάδην συγγραψάντων Ἑλλήνων· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα πρὸς εὐμάθειαν τῶν πρωτοπείρων· διὰ δαπάνης Κωνσταντίνου Παλανίδου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. αὐγ'. Ἐνετίησι. 1803, Παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου. εἰς 8^{ον}.

(351) — Ποικίλη Διδασκαλία, ἥτοι Ἀλφαβητάριον εὐμαθείας· Ἐν ᾧ εὐρίσκονται μαθήματα ὠφέλιμα ἵνα διδάσκωνται τὰ εἰς Τουρκίαν μικρὰ παιδιὰ τῶν χριστιανῶν, πρὶν τῆς Ὀκτωήχου. καὶ τοῦ Ψαλτηρίου· φιλοπόνως συντεθέντα παρὰ τοῦ ἐν Ἱερῶσι Πολυζῶη Κοντοῦ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Νῦν πρῶτον ἐκδίδεται διὰ δαπάνης τοῦ ἐν πραγματευταῖς ἐλλογίμου Τριανταφύλλου Καραμπίνα, τοῦ ἐκ Καστορίας. Ἐν Βιέννῃ, 1803. Παρὰ Γεωργίῳ Βεντότη· εἰς 8^{ον}.

(352) — Ἐπιτομὴ Ἀστρονομίας, συγγραφείσα ὑπὸ Ἰερωνύμου Λαλάνδ, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστροσκοπίου τῆς Γαλλίας. Μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθομιλουμένην ἑλληνικὴν διάλεκτον παρὰ Δ. Δ. Φιλιππίδου, τοῦ ἀπὸ Μηλιῶν τοῦ Πηλίου ὄρους. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἐπιστasia, συνδρομῇ καὶ διορθώσει τοῦ Ἀρχιμανδρέτου Ἀνθίμου Γα-